

Kinder Torah

Parashas Shelach

Learn The Lesson

Okay, let's pack up and get ready to move on."

The Jewish people fold their tents, pack their belongings, and prepare to break camp. It is time to move onward on their journey to the Land of Israel.

"What is happening? Why are we not moving? Where are the *Annanei HaKovod* (Clouds of Glory which protect the Jewish people)? Where is the miraculous well of Miriam? Where are our leaders, Moshe, Aaron, and Miriam?"

Something very strange was happening. Miriam was afflicted with the dreaded disease of tsoraas. The healing process included seven days of isolation outside of the camp. The entire Jewish nation pitched their tents, set up camp, and waited seven days for Miriam.

Miriam spoke Loshon Hora about her brother Moshe Rabbeinu. She spoke only to her other brother Aaron. Moshe Rabbeinu was so humble that he was not affected by the Loshon Hora. Yet, she was judged strictly.

Why is the episode of the spies recounted after the story of Miriam?" asks Rashi. The Torah is not a history book and is not necessarily in chronological order. Therefore the two events are juxtaposed to teach a lesson. Miriam was afflicted because she spoke Loshon Hora. Her sin was exposed in a most public and dramatic way. The entire Jewish people knew about it. Yet those evil people saw it, and did not learn the lesson. They committed the very same sin.

Kinderlach . . .

The spies should have learned something from Miriam's punishment. Her judgment taught a lesson to the Jewish people for all generations. One of the reasons that Hashem sends retribution is to teach lessons. We are supposed to learn from them. Hashem sends tzorus (suffering) to the Jewish people. Our Gedolim (Torah giants) urge us to learn from the tzorus and to do tshuva (correct our ways). Learn the lesson.

Follow the Crowd?

Fresh after receiving the Torah, the Jewish people were ready to enter the land promised to them by Hashem, the Land of Canaan. It would be an easy conquest,

replete with miraculous victories in battle. They hesitated, however. "Let us send out spies, to investigate the land. We must see for ourselves what this land is like." Hashem complied with their request. Twelve men were sent to spy out the Land of Canaan. They were men of integrity, learned in Torah, the distinguished leaders of the Jewish people and of their respective tribes. Throughout their forty-day mission, they traveled together across the Land of Canaan, all seeing the same sights. They returned, however, with varying reports. Ten of them claimed it was a land of giants, too powerful to overcome; a land that devoured its inhabitants. Hysteria erupted among the Jewish people. Calev Ben Yefunneh tried to silence the people, and speak praises of the land.

If we were there, how would we react? The respected leaders of the nation, along with the overwhelming majority of the populace, are supporting a position that contradicts the word of Hashem. We know they are wrong, but everyone is following them. Everyone except . . . Calev Ben Yefunneh. For this act of standing up for the truth, "having a different spirit with him," Hashem refers to him endearingly as "My servant, Calev." (Bamidbar 14:24). Rav Shimshon Rafael Hirsch explains "a different spirit" to mean a different understanding, and a different desire, which saved him from the sin of the spies. Calev followed the word of Hashem, even when all were against him.

Kinderlach . . .

Sometimes it seems like the whole world is against us. Everyone is playing in the street without supervision, why can't we? Everyone is rushing through their prayers and blessings, why shouldn't we? Everyone spends lots of time playing computer games, why can't we do it too? Because, we have to do what is right, even if we are the only ones. Just like Calev Ben Yefunneh."

I Came Here to Work!

Make tzitzis (fringes) on the corners of your garments" (Bamidbar 15:38). The Medrash relates that Hashem gave us many, many mitzvos to give us an opportunity to earn great rewards for the World to Come. Everything that He created in this world contains within it a mitzvah. When we plow, we cannot use an ox and a donkey together. When we plant, we cannot mix seeds. When we harvest, we must give to the poor. When we knead,

we must take *challah*. When we eat meat, we must give the Kohain his portion. When we come to a bird's nest, we must send away the mother. When we slaughter an animal, we must cover the blood. When we plant, we cannot eat the fruits of the first three years. When we cut our hair, we must leave the corners. When we build a house, we must put a guardrail on the roof and *mezuzah* on the door. When we cover ourselves with a four-cornered garment, we must put *tzitzis* on it.

Rav Amnon Yitzchak, relates a parable about a man who landed a job polishing gems. He was to be paid for each stone that he polished. The first day of work, he received five stones to polish. He happily completed his work and

received his salary for the day. He did notice, however, that the worker next to him received twenty stones that day. The next day he reported for work and again received five stones to polish. He completed the job quickly and watched his neighbor working hard polishing twenty stones. He was somewhat upset but reasoned that since he was new at the job, he did not yet receive a full workload. However, the situation did not change. Every day he received five stones, while his neighbor received twenty. One day, he could no longer contain himself. He went to the boss complaining, "What are you doing? Why aren't you giving me more work? I came here to work and make money! Give me work so that I can make money!"

The Mishna in Makkos (3:16) writes: Rebbe Chanania Ben Akashia taught, "Hashem wanted to reward the Jewish people. That is why He gave them such a large Torah and so many mitzvos. As the Navi (Yishayahu 42:21) says, 'Hashem wants the Jews to be *tszaddikim*, therefore he enlarged and strengthened the Torah.'"

Kinderlach . . .

"The day is short; the job is big . . . the reward is great." Now we begin to see just how big the job is. We can do a mitzvah practically every minute of every day! Isn't that great? After all, we came here to work, didn't we? So let's all work hard, just like the gem polisher. He only got five gems a day to polish. But we have 613 gems to work with. Each mitzvah is a real gem. Keep working and polishing them. The reward is greater than you can imagine.

ההגדה לבנר

פרשת שלח

ללמוד לקח

"זהו זה. בואו נארוז ונתכונן לתזוזה."

בני ישראל קיפלו את אהליהם, ארוזו את מטלטליהם, והתכוננו לצאת לדרך. הגיע הזמן להמשיך בדרכם לכיוון ארץ ישראל.

"מה קרה? מדוע איננו מתקדמים? היכן הם ענני הכבוד (שהגנו על בני ישראל במדבר)? איפה באר מרים? ובכלל, איפה משה, אהרן ומרים?"

דבר משונה קרה. מרים לקתה בצרעת. היא נאלצה לצאת אל מחוץ למחנה למשך שבעה ימים. וכל העם הקימו שוב את אהליהם, והמתינו לה במשך שבעת הימים.

מרים דברה לשון הרע על אחיה, משה רבינו. היא אמרה את הדברים רק לאחיה השני, אהרן הכהן. משה רבינו היה כה ענו שהדברים שנאמרו כלל לא פגעו בו, ובכל זאת, היא נענשה בעונש נורא.

סג סג סג סג

"מדוע נסמכה פרשת המרגלים לפרשת מרים?" שואל רש"י. התורה אינה ספר הסטוריה ואינה כתובה בדווקא בסדר כרונולוגי. מכאן, ששני האירועים נכתבו בסמוך זה לזה כדי ללמד אותנו משהו. מרים נצטרעה מכיוון שדברה לשון הרע. חטאה נחשף ברבים בצורה דרמטית מאד. כל עם ישראל ידע על כך, ובכל זאת, האנשים הרעים הללו ראו זאת, ולא למדו לקח. הם עשו בדיוק את אותה עבירה.

ילדים יקרים...
המרגלים היו צריכים ללמוד משהו מעונשה של מרים. העונש שלה למד את בני ישראל לקח לדורות. אחת הסיבות שה' מעניש היא כדי ללמד אותנו משהו. אנחנו צריכים ללמוד לקח. ה' שולח צרות וגדולי הדור מאיצים ללמוד לקח מן הצרות ולעשות תשובה. תלמדו את הלקח, בעזרת ה'.

להסחף עם כולם?

זמן קצר לאחר קבלת התורה היו בני ישראל מוכנים להכנס לארץ המובטחת, לארץ כנען. זה אמור היה להיות כבוש קל, מלווה בבצחנות ניסים. למרות זאת, הססו בני ישראל. "נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ". ירגלו אותה. אנחנו מוכרחים לראות בעצמנו איזו מן ארץ היא זו. ה' הסכים לבקשתם. שנים עשר אנשים נשלחו לרגל את ארץ כנען. הם היו אנשי מעלה, מלומדים בתורה, מנהיגים חשובים של עם ישראל ונשיאי שבטיהם. במשך ארבעים ימי משימתם הם עברו בארץ כנען ביחד, וראו את אותם המראות, אולם הם חזרו עם דווח שונה. עשרה מהם טענו שזו ארץ של ענקים, חזקים מכדי לנצחם. זוהי ארץ אוכלת יושביה. הסטריה פרצה בקרב בני ישראל. כלב בן יפונה נסה להשתיק את העם ולדבר בשבחה של הארץ.

אילו היינו אנחנו שם, כיצד היינו מגיבים? מנהיגי העם המכובדים, ביחד עם רובו המוחלט של העם, תומכים בעמדה הסותרת את דבר ה'. אנחנו יודעים שהם טועים, אבל כולם הולכים אחריהם. כולם, מלבד כלב בן יפונה. "עקב היתה רוח אחרת עמו". בעקבות מעשה זה של עמידה על האמת, כנגד כולם, זכה כלב להקרא בחבה על ידי ה' "עבדי כלב" (במדבר י"ד, כ"ד). ה' שמשון רפאל הירש זצ"ל מסביר ש"רוח אחרת", הכוונה, הבנה אחרת ורצון אחר, אשר הצילו אותו מחטא המרגלים. כלב דבק בדבר ה', אפילו שכסולם היו נגדו.

ילדים יקרים...

לפעמים נדמה שכל העולם נגדנו. כולם משחקים ברחוב ללא השגחה. למה אנחנו לא יכולים? כולם מתפללים ומברכים בחפזן, למה שגם אנחנו לא נעשה כך? כולם מבליים זמן רב במשחקי מחשב, למה אנחנו לא יכולים? מכיוון שאנחנו צריכים לעשות את מה שנכון. אפילו אם אנחנו היחידים. בדיוק כמו כלב בן יפונה.

באתי כדי לעבוד!

"ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם" (במדבר ט"ו, ל"ח). המדרש אומר שה' נתן לנו הרבה מאד מצוות כדי לתת לנו את האפשרות לזכות בשכר רב לעולם הבא. בכל דבר אותו ברא הקב"ה בעולמו, כלולה מצווה. כשאנחנו חורשים, אסור לנו לחרוש בשור וחמור ביחד. כשאנחנו זורעים, אסור לנו לזרוע מינים שונים ביחד. כשאנחנו קוצרים, עלינו לתת מתנות לעניים. כשאנחנו לשים בצק, עלינו להפריש חלה. כשאנחנו אוכלים בשר, עלינו לתת לכהן את חלקו. כשאנחנו מוצאים קן ציפור, עלינו לשלח את האם. כשאנחנו שוחטים חיה או עוף, עלינו לכסות את הדם. כשאנחנו שותלים עץ, איננו יכולים לאכול את פריו במשך שלוש שנים. כשאנחנו מסתפרים, עלינו להשאיר פאות. כשאנחנו בונים בית, עלינו לשים מעקה על הגג ומזוזה בפתח. כשאנו לובשים בגד בעל ארבע כנפות אנחנו צריכים לקשור בו ציצית.

הרב אמנון יצחק מספר משל על אדם שקבל עבודה בליטוש אבנים יקרות. הוא היה אמור לקבל שכר לפי מספר האבנים אותן ילטש. ביום הראשון, קבל חמש אבנים לליטוש. הוא סיים את מלאכתו בשמחה וקבל את משכורתו היומית, אך הוא שם לב שהעובד שלידי, קבל 20 אבנים באותו יום. למחרת, התייצב לעבודה, ושוב קיבל 5 אבנים. הוא סיים את עבודתו במהירות ואח"כ התבונן בשכנו העמל על ליטושן של 20 אבנים יקרות. הדבר הכעיס אותו במידה מסוימת, אך הוא אמר לעצמו שכנראה לא קבל מכסה מלאה, משום שהוא עדין חדש בעבודה. אולם גם לאחר מספר ימים, לא השתנה המצב. בכל יום קבל חמש אבנים, בעוד שחברו קבל עשרים. יום אחד, לא יכול היה להתאפק יותר והלך להתלונן אצל המנהל. "למה אינך נותן לי יותר עבודה? באתי לכאן לעבוד ולהרויח כסף! תן לי עוד עבודה כדי שאוכל להרויח יותר כסף!"

במשנה במסכת מכות (פג, ט"ז) כתוב: "רבי חנניא בן עקשיה אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות, שנאמר (ישעיה מ"ב, כ"א): 'ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר'."

ילדים יקרים...

אמרנו כבר קודם: "היום קצר, המלאכה מרובה... והשכר הרבה". עכשיו אנחנו מתחילים להבין עד כמה באמת רבה המלאכה. למעשה, אנחנו יכולים לעשות מצוה בכל רגע ורגע של כל יום ויום! נפלא, נכון? אחרי הכל, באנו לכאן כדי לעבוד, לא? אז בואו נעבוד קשה, כמו מלשש היהלומים. הוא קבל רק חמש אבנים ליום, אבל לנו יש 613 אבנים יקרות. כל מצוה היא אבן יקרה ממש. המשיכו לעבוד וללטש אותן. השכר גדול עוד יותר מכפי שאנחנו מסוגלים לתאר לעצמנו.